

Kaldırın Ellerinizi

– KENAN KOÇ · 11 Ağustos 2020

Dünya'ya gelişler de başlar çığlıklar. Nedensiz, bilinmezler de. Devam eder durur yaşam boyu ve son bulur son nefeslerde. Bazen anında ve sesli, canhıraç; bazen içten içe, sessizce. Birbirlerine benzer çoğunlukla yürekteki çığlıklar! Kimi dökülür, haykırılır anında dudak aralarından; kimi ise tutulur içlerde bin bir güçlüklerle. Ertelenen çığlıklar; düşlerde hep esir kalır gerçeklere. Uykuya daldığınız da bile dokunulsa ağlarlar rüyalar da. Gece yarısı , yine başlar çığlıkların vals kahredercesine, çıldırtasıya.

Akılda olanlar dökülse dillerden nasılda karıştırdı ortalık ve nasılda içinden çıkılmaz hal alırdı ilişkiler kim bilir. Ne sahte tavırlar, söylemler var her birimizde; aman kırılmasınlar, alınıp üzülmesinler diye. Aslında istesek de istemesek de mecburen; kimimiz amatör, kimimiz profesyonel aktörleriz işte.

Acıyla kıvranırken, yığınlarca sıkıntı sorun varken; sevenler üzülmesin diye hep rol değil mi davranışlar ? Örf ve ananeler bir yanda, beşeri ilişkilerde; ne dost kazıkları, ne yakınlarının kıymet bilmemezliklerinde; aşağıda sakal , yukarıda bıyık misali söyleyemeyip yutkunulur ise ayıplarında, kötülüklerinde; bu oskarlık aktörlük değil de ne ya ?

Karanlığı çöker alabildiğine gecenin. Kim bilir ne aydınlıklar görülür yine de gönlünde mevsimin. Maskelenmiş onca yüzlerde yaşamak ve hala söylenmesi gerekenleri içimizde sessiz çığlıklarımızda muhafaza etmek !. Çıglık çığığadır bir gece yarısı yüreğiniz. Haykıramazsınız ! Dans edip dururlar sessiz sessiz. Ve onları da biriktirirsiniz ister istemez .

Nice çığlıklar birikir insanların yüreğinde. Hani şu bağırp, söylenemeyenler. Yüklenir gönül tellerine ve her dokunuşta dönüşür notalara. Bir cümbüştür başlar vakitli vakitsiz, güfteler oluşur dinlenildiğinde geceler. Çığlıkların vals başlar sessizce.

İyilik ve merhameti şiar edinenlerin yüreği talan edilmeye mahkumdur..Hep işte o davranışlardır, sebeptir talana, kullanılmaya. Talan varken; bir taraftan doldurur yaratan ve hiç bitmez iyilikler, susuşlar yüreklerde. Ama her şeye rağmen talandaki yüreğin kırıntıları kimleri doyurmaz ki ?.

Murat'ın İçinde biriktirdiği onca çığlıkların avaz avaz hür kalma zamanı artık. Haykırma, paylaşma vakti gelmiştir. İstedi ki onlar çığılık çığılık, öbek öbek gelmesinler onunla ebediyete. Hem yıllardır biriktiriler, olgunlaştılar; şimdi sakince belki rehber olurlar satırlarında .Elbette isteyenlere !

Duygular vardır, buram buram kokan, kelimelerin ritmik dizelerde oynadığı sevdalar; tutkular, vazgeçilmezlikler. Kah mutluluk, kah hüznlerin dansı. Zaman zaman karşınızdakine aktarabildiğiniz, bazen de öylesine saklı kalan işte.Yaşanmışlıklarında; artık anahtar haline gelmiş, test edilmiş, denenmiş ; hayata dair düsturlar. Bir çok mesajlar içeren anı, deneme ve eleştiri makaleleri ile sosyal konular , kısacası; hayata dair ne varsa, biriktirilmiş ve tutulan çığlıklar artık koro halinde özgürlüğüne ve hedefine doğru yola çıktılar.

Yataktan sinirli ve uykulu kalkmıştı sabahın köründe Murat . Çağırdı asansörü ; üç beş suratsız,meymenetsiz komşusu karşısında adımımı attığında.Alışkanlık işte;inanmışlık var Allahın iyiliği üzerinize olsun demek sünnet ya ! “ Selamünaleyküm !!”demek boynuna borç.Cevap hak getire; oysa

selamı almak farz güya . Küfürün, bela okumanın binide bedava içinde! Ama susmak daha iyi ,kırmayacaktı ya kimseleri. Ve inerken o sessiz komşulara “ İyi günler!” temennisinde bulunup,gülerek ayrılmak ne? Aktörlük işte.

Dolmuş durağı sonrası. Dolu her yer; genci,yaşlısı ,çoluk çocuğu ,bayanı. Hadi diğerleri neyse de o hala yer vermeyen gençlik neyin nesi ? Azarlayıp,ikaz etmedi kimseyi ,devam yola ayakta ve hemde gülücükler dağıtarak gençlere ! Bir kırgınlık,bir hüznün fırtınası gönülde. Ne olacak bu toplumun gidişi düşüncesi ile rahatsız; sanki huzurluymuş pozları ile adrese varış.

Ofisinde girdi. Oda,masa her yer kir pas,toz içinde.O tozları yalatmak var ya çöküp girtlağına.Her neyse ,kendi kendine sakinleş terapisi. Kırmak yakışmazdı ona. Oturdu pislikte. Mutlu olsun yeter ki başkaları .Sırtını sıvazlayarak “ hadi yavrum çay söyle de içelim “ ricası. Gülsün yüzü diye. O ara bir haber, falanca vefat etmiş diye. Felaket kötü ,pislik biri rahmetli. Ama yakınları var,toplum var gidecek mecburen cenaze namazına ,taziyeler var . “Buyurun er kişi niyetine “ diyor hoca efendi .Namaz ikmalinde soruyor “ Nasıl bilirdiniz ?” Hep bir ağızdan “ İyi bilirdik !” ve iki tekrar daha . Ne yapsın uymuştu bir kere hoca efendiye ve cemaate; o da dedi metazori,kerhen; pisliğin tekine “ İyi bilirdim “ diye.

Milyarlar kazanır bir sezon dizilerinde artistler,aktörler ! Rejisörü vardır,suflörü ve de dublörü. Murat’ın artistliği ömür boyu hayat sahnesinde! Senarist belli.Roller baştan verilmiş aslında. Artistler kazanırken ;o kadar role beş kuruş getirisi yok ona gelince. Hep bedavadan, üstüne üstlük koskoca bir ömür giden !. “ İçi kan ağlarken yüzü gülmek !” Kan kusarken kızılılık şerbeti içtim. ” demek , hemde rejisörsüz,dublörsüz ve suflörsüz! Kolay mı rolünüzü oynamak ? O kadar rolün finalinde; kapanırken hayat sahnesinin perdeleri eğilip birde onlarca seyirciyi selamlamak ! Hiç olmazsa alkışlayın be !

Anlatamadı kendini kimselere .Yutkundu durdu hep. Tutuldu dili ;birikti içinde, onca şeyler.Yoruldu, taşıyamaz oldu.Kimsenin yüzüne vurmadı ; ne ayıplarını, ne de kötülüklerini .Sırf kırılmasınlar,üzülmesinler diye. Kim bu insanlar ? Tanımakta çok uğraştı ama beyhude ! Veya hep tanıdığını sandı. Adam sandı, belki de delikanlı.Hanıme efendi sandı, meleklerle benziyorlar diye. Yanıldı! Dost,arkadaş,yaren ; hısım akraba,şu bu . Göğsünüzde yatırdı dostu, koştı her müşküle kendiliğinden, sırdaş oldu,siper oldu,can oldu. Kimler kullanmıyor ki maskeleri ? Az ama çok. Olduğu gibi görünmek veya görüldüğü gibi olmak kaç kişilerin hasleti ki ?

Kimileri haram demedi, garip demedi, ezdi önüne geleni. yedi de yedi. Ne utandı, ne sıkıldı, ne de korktu Allah’tan ve kuldan. Ama ben iyi insanım dedi taktığı maskesiyle.Öyle ya etrafında içinden küfredip,bela okuduğu halde yine taktığı yalalaklık maskeler ile onca şakşakçıların, bravo,bir tanesin diye uluyan menfaatkârları varken.

Kamu hizmeti deyip kendi işine kılıf bulan soysuzlar. Kadın taciri pezevenk .Takmış yüzüne tacir maskesi, sırtıp duruyor pişkince. Ne kadar da çok el üstünde tutanlar.Öyle ya onlarda memnun,alıcı. Bir iki yıl sonra kazandıklarıyla ,o müşteriler sayesinde olacak Beyefendi !Dünün pezevenğine, girdiğinde bir topluma ayak kalkıp el pençe divan duranlar var nasılsa. Öyle ya alan memnun,satan memnun.O kadar taltif az bile.

Ya orada ki.Takmış maskeyi.Ezberlemiş kağıttaki söylemi.Çıkar kürsüye, dopdolu

meydan.Seyir lazım millete zaten. “ Cak..Cuk !! Cağız..Cuğuz ! “ Kuvvetli hitabet,kabiliyet tam. Coşuyor,coşturuyor.Hoppa doluyor sandıklar. Pat tepelerdeler .Düşünce maske her şey çıkıyor ortaya. Ya aracı,iş bitiren.Gelmişler dizi dizi hastası olan,iş arayan ,derdi olan.Hepsine “ Olur.Ne demek “.Ne olan var ne biten. Atılmıştır çöp kutusuna sigara kutularına yazılan. Giden beklentiler. Yıkılan umutlar. Yemese ya adamın umudu olan ekmeğini. Hep taka tuka,yalan dolan; gönül almaca, maske takmaca .

Adam ayağa kalkar patronu işyerine geldiğinde saygı ile. İçinden der “ geldi bizim salak” diye.Hürmet,övgü ve bir de üstüne Allah razı olsun edebiyatı.Maskesi ile davranış ve dili ile mest etmiştir patronunu. Çıkıp gittiğinde patron, atar cebine sattıklarını.

O kadar yıl geçirmişlerdir. Flört, sözlenme,nişan sonra evlilik. Bir bakıyorsun 6 yıllık beraberlik,evliliğin ikinci haftasında sonlanmış .Bu ne ya ? Basit o kadar yıl birbirlerine maske takarak yaşamışlar demek ki. Çoğu yönlerini gizlediler ,örttüler. Evlendiler maske düştü.Yazık değil mi ? Kadın günlerde ,konkenlerde,okeylerde; ortada süslü püslü makyajı ve harika elbiseleriyle.Sorsan evi,ailesi her şeyi. Ne bir tas çorba var ortalıkta ve pislik diz boyu. Çoluk çocuktan bihaber.Çıkarmıştır sokak kıyafetini,silmiştir makyajını, giyer ev elbisesi,bakımsız. Eşi gelir yorgun.Ne yemek var yiyecek ne de döküntüden uzanacak yer. Ama “ hoş geldin Kocacığım..Seni özledim “der; sarılır boynuna ve öper.Ne yapsın koca; sevgi var ya ses çıkaramaz aç kalmaya da.Adam gecikmiştir.Eşi merakla dönüşünü beklerken uyur kalır. Ya iş toplantısında dır ,ya müdür fazla mesai yaptırıyordur.Hepsi yalan dolan işte. Belki de felekten kendince bir gece çalmıştır,belki hovardalık. Ama takar maskesini öyle girer evine.Ah canım,vah canım,ezir gazır.Sorun yoktur işte.Ya aslında belki de işe yarıyor galiba bu maske .

Baktı yıllarca Murat etrafına... Ne kadar süslü dili.Bal akıyor dudaklardan. Belki de kan ağlarken içi, gülüyor yüzü.Taklit yapan profesyoneller.Onlara yetişmeye çalışan amatörler.Palyaçolar, dalkavuk, yalakalar, şakşakçılar, yalandan asıp kesenler, yüzlerine sensin bir tanesin deyip arkandan paçasını sündürüp çamur atanlar,yüzüne gelince sus pus olanlar.Ya daha neler neler! Say say bitmeyecek olan profiller.Maskeliler !

İşte bu ve benzeri tespitleri Murat'ın başladı bir bir dökülmeye. Katkısı olur belki diye topluma. Şayet,eğer gibi şarta bağlı sevgiler yerine her şeye rağmen sevmeyi yaşar ve yaşatabilirse; her şey daha güzele gideceği bilincindeydi. Artık onca maskeliler eller yukarıya !..